Tekst: Marloes de Moor

Droombijbaan

Enquêteur, productiemedewerker en serveerster: bijbanen die misschien aardig verdienen maar niet bepaald tot de verbeelding spreken. Het kan anders. Dat bewijzen Eline, Luuk en Maaike met hun bijzondere bijbaan.

Zangeres

Maaike Kampen (25) – zesdejaars geneeskunde aan de Rijksuniversiteit Groningen **Wat:** zangeres bij de coverband Groove Department **Verdiensten:** soms niets, soms € 150,- per optreden

FOTO: DE BEELDREDAKTIE/KEES VAN DE VEEN

‘Optreden geeft een kick’

Op de afdeling gynaecologie van het ziekenhuis in Zwolle, waar ik mijn afstudeerstage doe, weten ze inmiddels allemaal dat ik ook nog zangeres ben. Ze vinden het hartstikke leuk. Natuurlijk ben ik op het podium aanzienlijk uitbundiger dan in de spreekkamer. Maar zowel bij mijn studie als bij het zingen ga ik voor het beste.

Sinds vijf jaar ben ik zangeres van de coverband Groove Department. We kenden elkaar al van de middelbare school en van een bigband waarin we samenspeelden. Een van de blazers kwam op het idee om Groove Department op te richten. De band bestaat uit negen muzikanten waaronder nog drie geneeskundestudenten: Jan Koetje, Floris Poelmann en Jart Oosterhaven.

Eens in de twee weken repeteren we. We treden ongeveer 45 keer per jaar op. Doordat we een bandwedstrijd wonnen en in het voorprogramma van Bløf stonden, werden we steeds bekender. Afgelopen zomer zijn we zelfs op tournee geweest naar Aruba, Bonaire en Curaçao. Ook ons concert in Paradiso was een hoogtepunt.

Ik vind het superleuk dat ik dit als bijbaan kan doen. Het geeft een kick als je lekker speelt en ziet dat honderden mensen ervan genieten. Gelukkig is het ook goed te combineren met mijn studie, maar het vergt wel discipline. Zeker als je beide dingen heel goed wilt doen. Met nachtdiensten zal ik in elk geval nooit moeite hebben, want ik ben inmiddels wel wat gewend!

FOTO: DE BEELDREDAKTIE/ARNO MASSEE

Kistdrager

Luuk Dekker (21) – vierdejaars geneeskunde aan de Universiteit Leiden **Wat:** kistdrager bij Leidsch Studenten Draegers Gilde **Verdiensten:** daar wil Luuk uit respect tegenover de nabestaanden niets over zeggen

‘Soms krijg ik koude rillingen’

Ongeveer twee keer per week ben ik bij een uitvaart aanwezig om met vijf andere studenten de kist met de overledene te dragen. Een dag van tevoren word ik gebeld of ik kan. We gaan eerst met een busje naar een verzamelplek waar onze pakken, hoeden en handschoenen klaar liggen. Daar vertellen de oudere studenten hoe we het gaan doen. Belangrijk is bijvoorbeeld dat je links in stapt, zodat je in de maat loopt.

In 2010 ben ik gevraagd bij het Leidsch Studenten Draegers Gilde te komen werken. Je kunt er niet naar solliciteren; ze kiezen je uit en dat vind ik eervol. Ik werk zo’n twee à drie keer per week.

Mensen reageren soms wel ontzet op mijn bijbaan. Ze vinden het luguber. Als ik het uitleg, krijgen ze er meer begrip voor. Ik vind het belangrijk om de overledene en de nabestaanden een mooi afscheid en een fijne herinnering te bezorgen. Het levert ook een leuke bijverdienste op, maar dat is niet de primaire reden dat ik dit doe. In het begin moest ik wennen aan de sfeer die natuurlijk heel anders is dan bij een doorsnee bijbaan. Het kan indrukwekkend zijn, bijvoorbeeld als iemand van je eigen leeftijd begraven wordt. Dan hoor ik de speeches van de familie en krijg ik koude rillingen. Het is een contrast met daarna, als ik met mijn medestudenten weer terugrijd en we plezier maken met z’n allen.

Oestermeisje

Eline Ulrici (20) derdejaars psychologie aan de Vrije Universiteit Amsterdam **Wat:** oestermeisje **Verdiensten:** ca. € 8,50 euro per uur

‘Altijd even een praatje’

Een vriendin was al oestermeisje. Sinds september vorig jaar ben ik het ook. Ik sta op beurzen en feesten om oesters te openen en uit te delen. We zijn vaak te vinden op highclass-evenementen, omdat oesters toch een soort status hebben die daar goed bij past.

Op kantoor heb ik geleerd hoe je snel een oester opent en hoe je er op een charmante manier een beetje peper of citroen op doet. Mijn werktenue bestaat uit een zwart jurkje met een open rug, een panty en schoenen met hoge hakken. We delen niet alleen oesters uit, maar zijn er ook om de mensen te vermaken. Tijdens het openen van de oesters maak ik altijd even een praatje. Soms krijg je opmerkingen van aangeschoten mannen naar je hoofd geslingerd. Bij de Miljonairsfair stond zo’n groepje. Toen vroeg ik ‘Wilt u een oester?’ en antwoordde die man ‘Ik wil jouw oester wel.’ Dat zijn echt van die mannenopmerkingen, maar vaker is het gewoon gezellig kletsen.

Jongens vinden het supercool dat ik oesters kan openmaken. Bijna niemand van mijn leeftijd kan dat. Het is een gave bijbaan die goed te combineren is met mijn studie. Ik werk gemiddeld twee keer per week; in tentamenperiodes wat minder. De ene keer sta ik bij een cool *Quote*feestje en dan weer in een casino of bij het afscheid van een professor. Die afwisseling is gaaf.

FOTO: DE BEELDREDAKTIE/PETER STRELITSKI